

Izrek

Člen 4 Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, v skladu s katero državljani druge države članice, ki v prvi državi članici vzpostavijo običajno prebivališče in ekonomsko ni aktiven, ker v njej ne opravlja pridobitne dejavnosti, v prvih treh mesecih prebivanja na ozemlju te države članice ni upravičen do „družinskih dajatev“ v smislu člena 3(1)(j) v povezavi s členom 1(z) navedene uredbe, medtem ko je ekonomsko neaktiven državljani te države članice do teh dajatev upravičen, in sicer tudi v prvih treh mesecih po vrnitvi v navedeno državo članico, potem ko je v skladu s pravom Unije izvrševal svojo pravico do gibanja in prebivanja v drugi državi članici.

Člen 24(2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC, je treba razlagati tako, da se za tako ureditev ne uporablja.

⁽¹⁾ UL C 423, 7.12.2020.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 1. avgusta 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Audiencia Provincial de Barcelona – Španija) – M P A/LC D N M T

(Zadeva C-501/20) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Pristojnost in priznavanje ter izvrševanje sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo – Uredba (ES) št. 2201/2003 – Členi 3, od 6 do 8 in 14 – Pojem „običajno prebivališče“ – Pristojnost, priznavanje in izvrševanje sodnih odločb ter sodelovanje v preživninskih zadevah – Uredba (ES) št. 4/2009 – Člena 3 in 7 – Državljan dveh različnih držav članic, ki prebivata v tretji državi kot pogodbenca uslužbenca pri delegaciji Evropske unije v tej tretji državi – Določitev pristojnosti – Forum necessitatis)

(2022/C 408/09)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Audiencia Provincial de Barcelona

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: M P A

Nasprotna stranka: LC D N M T

Izrek

1. Člen 3(1)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 in člen 3(a) in (b) Uredbe Sveta (ES) št. 4/2009 z dne 18. decembra 2008 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju sodnih odločb ter sodelovanju v preživninskih zadevah je treba razlagati tako, da za določitev običajnega prebivališča v smislu teh določb ne more biti odločilni element to, da sta zadevna zakonca pogodbenca uslužbenca Evropske unije pri njeni delegaciji v tretji državi, v zvezi s katerima se zatrjuje, da imata v tej tretji državi diplomatski status.

2. Člen 8(1) Uredbe št. 2201/2003 je treba razlagati tako, da za določitev običajnega prebivališča otroka navezna okoliščina materinega državljanstva in njenega prebivališča pred sklenitvijo zakonske zveze v državi članici, pri sodišču katere je bil vložen zahtevek glede starševske odgovornosti, ni upoštevana, okoliščina, da so bili mladoletni otroci rojeni v tej državi članici in imajo njeno državljanstvo, pa ni zadostna.
3. Če za odločitev o zahtevku za prenehanje zakonskih vezi na podlagi členov od 3 do 5 Uredbe št. 2201/2003 ni pristojno nobeno sodišče države članice, je treba člen 7 v povezavi s členom 6 te uredbe razlagati tako, da dejstvo, da je tožena stranka iz postopka v glavni stvari državljanka države članice, ki ni država članica, sodišču katere je bila zadeva predložena, preprečuje uporabo določbe o subsidiarni pristojnosti iz tega člena 7, da bi se utemeljila pristojnost tega sodišča, hkrati pa ne preprečuje, da bi bila sodišča države članice, katere državljanka je tožena stranka, za odločanje o takem zahtevku pristojna na podlagi nacionalnih pravil o pristojnosti zadnjenavedene države članice.

Če za odločitev o zahtevku glede starševske odgovornosti na podlagi členov od 8 do 13 Uredbe št. 2201/2003 ni pristojno nobeno sodišče države članice, je treba člen 14 te uredbe razlagati tako, da dejstvo, da je tožena stranka iz postopka v glavni stvari državljanka države članice, ki ni država članica, sodišču katere je bila zadeva predložena, ne preprečuje uporabe določbe o subsidiarni pristojnosti iz tega člena 14.

4. Člen 7 Uredbe št. 4/2009 je treba razlagati tako, da:

- če običajno prebivališče vseh strank spora v preživninski zadevi ni v državi članici, je v izjemnih primerih mogoče ugotoviti pristojnost, ki temelji na *forum necessitatis* iz tega člena 7, če na podlagi členov od 3 do 6 te uredbe nobeno sodišče države članice ni pristojno, če v tretji državi, s katero je spor tesno povezan, postopka ni mogoče začeti ali izvesti v razumnih okvirih ali če postopek tam ni mogoč in če je ta spor v zadostni meri povezan z državo članico, v kateri je sodišče, ki mu je bila zadeva predložena;
- je za ugotovitev, v izjemnih primerih, da v tretji državi postopka ni mogoče začeti ali izvesti v razumnih okvirih, pomembno, da je na podlagi podrobne analize elementov, predloženih v vsakem primeru, dostop do sodnega varstva v tej tretji državi pravno ali dejansko oviran, zlasti z uporabo procesnih pogojev, ki so diskriminatorni ali v nasprotju z bistvenimi jamstvi poštenega sojenja, ne da bi se zahtevalo, da mora stranka, ki se sklicuje na navedeni člen 7, dokazati, da je pred sodišči navedene tretje države zamažala ali poskusila začeti postopek, in
- je mogoče ugotovitev, da je spor v zadostni meri povezan z državo članico, v kateri je sodišče, ki mu je bila zadeva predložena, utemeljiti z državljanstvom ene od strank.

(¹) UL C 423, 7.12.2020.

**Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 1. avgusta 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Landgericht Hannover – Nemčija) – Landkreis Northeim/Daimler AG**

(Zadeva C-588/20) (¹)

(Predhodno odločanje – Konkurenca – Omejevalni sporazumi – Člen 101 PDEU – Odškodninske tožbe zaradi kršitev določb konkurenčnega prava Unije – Sklep Evropske komisije o ugotovitvi kršitve – Postopek poravnave – Proizvodi, na katere se nanaša kršitev – Specializirani tovornjaki – Tovornjaki za odvoz gospodinjskih odpadkov)

(2022/C 408/10)

Jezik postopka: nemščina

Predložitev sodišče

Landgericht Hannover

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Landkreis Northeim

Tožena stranka: Daimler AG